

their officials, which would provide a permanent democratic treatment of these relations.

It is proved that there is a lack developed on a scientific level for prevention work local policeman in rural and urban areas in Ukraine, unsettled many factors participating authorities in government regulation, inconsistency of regulations, many disputes in this area creates a number of problems whose solution requires finding ways and improvement of legislation in this area.

The new approach, based on European standards concerning the content of administrative law and especially its component parts such as administrative supervision exercised by the local policeman persons released from prisons should reflect the urgent need to strengthen the administrative and legal protection of the rights and freedoms and increasing the role of internal affairs in such a democratic legislative process.

Keywords: *preventive work, district inspector of militia, prevention of offences.*

Надійшла до редакції 14.05.2013

О. І. Скоров

здобувач

*(Дніпропетровський державний
університету внутрішніх справ)*

УДК 351.75(492)

ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ АДМІНІСТРАТИВНИХ АКТИВ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

Розглянуто проблемні питання щодо визначення поняття, а також видів адміністративних актів органів публічної адміністрації.

Ключові слова: *адміністративний акт, діяльність органів публічної адміністрації, класифікація адміністративних актів.*

Постановка проблеми. Одним з основних напрямів на шляху до демократизації, побудови громадянського суспільства є якісне оновлення адміністративного законодавства для регулювання відносин між громадянами (фізичними та юридичними особами) та державою, її органами та посадовими особами. В умовах проведення адміністративної реформи в Україні, зміни ролі держави у суспільстві, переосмислення предмета адміністративного права, його завдань та методів, актуальним залишається питання вдосконалення управлінських рішень у вигляді адміністративних актів органів публічної адміністрації (державних органів та органів місцевого самоврядування). Така необхідність викликана насамперед зміною суспільних відносин у державі, появою потреб здійснювати не тільки управлінську функцію державними органами, як це було за радянських часів, а й сервісно-публічну, в тому числі органами місцевого самоврядування. Оскільки основною формою діяльності органів публічної адміністрації залишається видання адміністративних актів, актуальним є питання розгляду поняття адміністративного акта, а також визначення видів адміністративних актів органів публічної адміністрації.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Проблема визначення поняття адміністративного акта, співвідношення його з нормативним актом, розглядалася неодноразово у працях

представників загальної теорії держави та права, зокрема, українських В.М. Горшеньова, М.І. Козюбри, П.М. Рабіновича, О.Ф. Скакун, О.В. Фатхутдінової, М.В. Цвіка; радянських та російських: С.С. Алексеева, В.С. Нерсесянца, В.М. Протасова та інших; фахівців різних процесуальних галузей права: Ю.М. Грошевого, А.Ф. Клеймана, Р.О. Куйбіди, М.М. Полянського, вітчизняних дослідників адміністративного права: В.Б. Авер'янова, О.Ф. Андрійко, О.М. Бандурки, Ю.П. Битяка, І.П. Голосніченка, Т.О. Гуржія, Є.В. Додіна, В.К. Колпакова, А.Т. Комзюка, О.В. Кузьменко, Р.В. Миронюка; радянських і сучасних російських авторів: Д.М. Бахраха, Р.Ф. Васильєва, О.А. Дьоміна, Ю.М. Козлова, Н.Г. Саліщевої, В.Д. Сорокіна, Ю.М. Старилова, Ю.О. Тихомирова, В.А. Юсупова та інших. Окремо слід виділити дисертаційне дослідження В.П. Тимощука «Процедура прийняття адміністративних актів: питання правового регулювання», а також його монографічне дослідження «Адміністративні акти: процедура прийняття та припинення дії». Зазначені роботи присвячені дослідженню процедури прийняття адміністративних актів як правової форми діяльності адміністративних органів щодо вирішення індивідуальних адміністративних справ.

Але серед вчених-правників залишається дискусійним питання щодо визначення поняття та видів адміністративних актів органів публічної адміністрації, тому вважаємо за необхідне розглянути у цій статті саме ці питання.

Метою статті є визначення поняття та видів адміністративних актів, поглиблення теоретичних засад правового регулювання діяльності органів публічної адміністрації щодо прийняття адміністративних актів, обґрунтування шляхів уточнення і оновлення використовуваного у законодавстві понятійно-термінологічного апарату.

Для досягнення поставленої мети передбачено вирішення таких завдань:

- визначити поняття органів публічної адміністрації;
- визначити поняття та види адміністративних актів;

Виклад основного матеріалу. Перш ніж перейти до визначення адміністративних актів органів публічної адміністрації, встановлення їх видів, розглянемо такий інститут адміністративного права як публічна адміністрація, яка тісно пов'язана з поняттям державного управління. Причому тут надзвичайно важливим є той об'єктивний факт, що критерії класифікації видів державної діяльності, з-поміж яких виокремлюється «державне управління», на сьогодні, порівняно з радянським періодом, принципово змінилися.

Зокрема, за радянських часів державне управління визначалося як один з чотирьох основних видів діяльності держави – поряд із такими її видами: а) діяльність так званих органів державної влади – рад народних депутатів усіх рівнів; б) правосуддя; в) прокурорський нагляд.

Натомість нині, із запровадженням в Україні конституційного принципу розподілу державної влади, подібна класифікація видів державної діяльності втратила своє значення. Основними видами діяльності держави тепер вважаються здійснення: а) законодавчої влади; б) виконавчої влади;

в) судової влади [1]. Отже, такий вид, як «державне управління» за новою класифікаційною схемою не потрапляє до переліку основних видів державної діяльності.

Проте це аж ніяк не означає, що власне явище «державне управління», а отже, і відповідна категорія (поняття), зникає зі змісту державної діяльності [2, с. 12]. Державне управління, як специфічний різновид діяльності органів держави, існувало і продовжує існувати цілком об'єктивно. Адже його основне призначення – організація прийняття та виконання правових актів та інших рішень державних органів шляхом різного роду владно-розпорядчого впливу на суспільні відносини та процеси не тільки зберігається, а й набуває все більшого значення в умовах загальної трансформації ролі держави у новостворюваному громадянському суспільстві з його ринковими механізмами, стандартами демократичної й відкритої державної влади.

Доречно наголосити, що функції виконавчої влади за своїм об'єктивним змістом є однорідними з виконавськими функціями місцевого самоврядування, що виступає, як добре відомо, окремою формою реалізації публічної влади загалом (другою її формою є державна влада). Цей факт може слугувати концептуальною основою для легалізації у науковому обігу понять «публічне управління» і «публічна адміністрація» – поряд з усталеними поняттями «державне управління» і «державна адміністрація».

Погоджуємося з думкою В. Б. Авер'янова [2, с. 14], що ці нові поняття мають збагатити категоріальний масив адміністративно-правової науки, розширюючи сучасні уявлення про її предмет.

За визначенням дослідників, ядром поняття «публічне» вважається «спільне, доступне для всіх, яке служить всім» [3]. Прикметник «публічне» також дозволяє органічно поєднати в собі державну (національну) та самоврядну (територіальну) адміністрацію. А слово «адміністрація», яке походить від латинського «ad-ministrare», що означає «служити для» / «служити», вказує на підпорядкованість політичній владі та служіння публічним інтересам як головне завдання в діяльності публічної адміністрації [4; 5, с. 8].

Слід зазначити, що жодна група суб'єктів політики не здатна конкурувати з публічною адміністрацією. Органи влади, як суб'єкти державної політики, створюють організаційно-правові умови для її проведення, стимулюють діяльність «заінтересованих» громадських інститутів, втілюють у життя волю більшості громадян, забезпечують доступ громадськості до управління державними справами. Таким чином, вони відіграють ключову роль як у процесі формування державної політики, так і в її реалізації на вітчизняних теренах... [6, с. 158].

У науковій літературі організаційна структура механізму державного управління (публічного адміністрування) здебільшого визначається як: «проникнута спільними принципами, об'єднана спільними цілями система органів виконавчої влади та місцевого самоврядування [7; 8]», котра «... через сукупність і взаємозв'язок соціальних елементів, процесів та закономірностей, «схоплює» інтереси, цілі й потреби суспільства, закріплює їх у керівних рішеннях (діях) та практично перетворює їх у реальність» [9, с. 86; 10, с. 240].

Таким чином, до органів публічної адміністрації слід віднести органи виконавчої влади та виконавчі органи місцевого самоврядування.

Основною формою діяльності органів публічної адміністрації є видання адміністративних актів, тобто приймання рішень у конкретних справах, як-то надання дозволів на будівництво, здійснення державної реєстрації суб'єктів господарювання, призначення соціальної допомоги тощо. Ці справи можна назвати «адміністративними справами», адже у всіх окреслених випадках йдеться про забезпечення реалізації та захисту прав і законних інтересів конкретної фізичної або юридичної особи, виконання нею обов'язків, і вирішується така справа в адміністративному порядку, тобто органами публічної адміністрації [5, с. 8].

Поняття «адміністративний акт» починає використовуватися в науках адміністративного права та державного управління лише з початку ХХ ст. До цього часу, а також більшою мірою і до сьогодні, більш вживаними є поняття «акт управління», «управлінське рішення», «нормативний акт», «індивідуальний акт», «індивідуальний адміністративний акт».

Саме поняття «адміністративний акт» законодавець тривалий проміжок часу взагалі не використовував, однак вчені у своїх працях давно сформулювали і використовували поняття адміністративного акта. М.Д. Савенко вважає, що «акт» (лат. *actus* – дія; *actum* – документ) означає дію, вчинок, а також документ, виданий (прийнятий) уповноваженим на це органом державної влади, органом місцевого самоврядування, їх посадовими особами» [11; 5, с. 13]. Як бачимо, адміністративний акт розуміється і як дія, і як правовий документ.

На думку С.С. Алексєєва [12], правовий акт потрібно розглядати в різноманітних аспектах одночасно як:

а) дію (поведінку), як правило, правомірну, тобто юридичний факт, який є підставою для певних правових наслідків;

б) результат правомірної дії, тобто юридично значущий, змістовний елемент правової системи (юридична норма, індивідуальний припис, акт автономного регулювання), який увійшов до правової матерії внаслідок правотворчої, владної індивідуально-правової чи автономної діяльності суб'єктів;

в) юридичний документ, тобто зовнішній словесно-документальний оформлений вираз волі, який закріплює правомірну поведінку та її результат.

Прикметник «адміністративний» вказує на те, що акт виходить від адміністративних органів (на відміну від актів судових чи законодавчих). Термін «адміністративний акт» також знімає смислове навантаження щодо «управлінського» характеру діяльності органів виконавчої влади, виконавчих органів місцевого самоврядування та інших уповноважених суб'єктів. Крім того, цей термін дозволяє уникнути конструкції «неправового (неправомірного) індивідуального правового акта управління» [5].

На законодавчому рівні адміністративний акт було закріплено в ПКМУ від 17.07.2009 «Про заходи щодо упорядкування адміністративних послуг», в якій визначено, що адміністративний акт – це прийняте суб'єктом рішення індивідуальної дії, спрямоване на набуття, зміну чи припинення прав та обов'язків особи [13]. Слід зазначити, що дане визна-

чення адміністративного акта має зовнішній характер, тобто діяльність органів публічної адміністрації спрямована за межі апарату органів управління, адресована громадянам, громадським організаціям, державним підприємствам та установам, які не є підлеглими цим органам та, відповідно, не охоплює внутрішні організаційні акти, звернені до підлеглих за службою апаратів та співробітників. Але, якщо враховувати, що адміністративним актом є волевиявлення адміністративного органу у формі рішення, то справедливо виникає питання – а як же бути з іншими управлінськими рішеннями органів публічної адміністрації, насамперед внутрішніми, направленими на організацію роботи власних працівників, підпорядкованих підрозділів? На наш погляд, таке визначення є занадто вузьким та не охоплює всього розмаїття напрямів діяльності органів публічної адміністрації, де приймаються управлінські рішення.

Для більш повної об'єктивності визначення адміністративних актів органів публічної адміністрації розглянемо їх класифікацію.

За критерієм юридичної природи розрізняють нормативні, індивідуальні (іноді їх називають «ненормативні», «правозастосовчі») і змішані (комплексні) акти управління. Таке розмежування правових актів управління зумовлено виокремленням таких загальних функцій держави, в тому числі діяльності органів виконавчої влади, як правотворча (правоустановча) та правозастосовча функції.

Н о р м а т и в н і а д м і н і с т р а т и в н і а к т и — це правові акти управління, які встановлюють, змінюють або скасовують правові норми. Нормативні акти містять адміністративно-правові норми, які встановлюють загальні правила регулювання однотипних відносин у сфері виконавчої влади, розраховані на тривале застосування та не мають конкретного адресата. Саме у нормативних актах виявляється регулятивна роль адміністративного права.

Нормативні адміністративні акти є найбільш містким вираженням реалізації виконавчої влади, оскільки саме через них відбувається підзаконна адміністративна нормотворчість. Нормативні акти встановлюють конкретні права, обов'язки, відповідальність учасників адміністративно-правових відносин. У них часто містяться обмеження і заборони, зумовлені специфікою сфери управління. Вони формують основи взаємодії різних суб'єктів управління (наприклад, шляхом встановлення певного адміністративно-правового режиму), передбачають юридичні гарантії забезпечення законності й дисципліни в управлінні.

В особливу категорію нормативних адміністративних актів виокремлюються: акти, за допомогою яких затверджуються різні правила, положення, інструкції, що містять правові норми; акти, що втратили чинність, раніше видані акти чи їх окремі пункти. Вони, безумовно, є нормативними, хоч і мають у певному розумінні допоміжне значення. Зважаючи на це, окремі дослідники і називали їх актами нормативно-допоміжного значення [14].

І н д и в і д у а л ь н і а д м і н і с т р а т и в н і а к т и — це акти, які стосуються конкретних осіб, їх прав і обов'язків. Характерною рисою індивідуальних адміністративних актів є їх очевидний правозастосовчий характер. Го-

ловне в цих актах конкретність, тобто вирішення з їх допомогою індивідуальних справ та питань щодо конкретних осіб (особи), виникнення персоніфікованих адміністративних правовідносин, зумовлених цими актами. Різновидом індивідуальних актів є правоохоронні, юрисдикційні рішення.

За юридичними наслідками індивідуальні акти можуть бути:

- а) зобов'язуючими;
- б) забороняючими;
- в) правоповноважуючими;
- г) такими, які містять відмови.

Такі акти не тільки містять точно визначені й персоніфіковані юридичні приписи, а й завжди відіграють роль юридичних фактів, з якими пов'язуються виникнення, зміна та припинення конкретних адміністративно-правових відносин.

Говорячи про правозастосовчий характер індивідуальних адміністративних актів, не можна применшувати їх певне регулятивне значення. Адже індивідуальні акти на основі та в межах приписів, що містяться в нормативних актах, регламентують ті чи інші управлінські відносини. Але, на відміну від нормативних актів, які регулюють будь-які управлінські відносини, індивідуальні адміністративні акти завжди регулюють конкретно визначені відносини.

Наступним видом, виділеним за критерієм юридичної природи актів, є з м і ш а н і (к о м п л е к с н і) а д м і н і с т р а т и в н і а к т и, які містять разом з нормами права індивідуальні приписи та рішення щодо конкретних управлінських справ.

За критерієм суб'єктів, які мають право видавати чи приймати адміністративні акти, розрізняють: акти Кабінету Міністрів України; акти центральних органів виконавчої влади; акти місцевих органів виконавчої влади. Крім того, за цим критерієм в окрему категорію правових актів управління можна виділити акти Ради міністрів Автономної Республіки Крим.

Якщо ж розуміти державне управління не лише як діяльність органів виконавчої влади та їх посадових осіб, а й діяльність інших суб'єктів державного управління, то до адміністративних актів мають бути також віднесені:

- акти Президента України;
- акти керівників апарату будь-яких державних органів при здійсненні ними управлінської діяльності щодо службовців апарату відповідних органів;
- акти адміністрацій (органів управління) державних підприємств, установ, організацій (переважно у формі наказів і розпоряджень їх керівників).

За критерієм юридичної форми вираження адміністративні акти поділяються на: постанови; розпорядження; накази; інструкції; правила; положення.

За критерієм сфери дії адміністративні акти поділяються на: акти, що діють на всій території держави, на території спеціального округу чи особливої режимної території; акти, що діють в межах сфери, галузі державного управління, регіону та в межах органу чи організації; акти, дія яких поширюється на певне коло організацій чи громадян.

За порядком прийняття адміністративно-правових актів виділяють ак-

ти, які приймаються: єдиноначально; колегіально; спільно двома або більше суб'єктами; за узгодженням.

За критерієм пов'язаності адресатів із суб'єктом видання актів виділяють: акти, адресовані безпосередньо підлеглим суб'єктам; акти, адресовані об'єктам у сфері їх функціонального впливу; акти з невизначеним колом адресатів; акти з індивідуально визначеними (персоніфікованими) адресатами.

За критерієм форми волевиявлення адміністративні акти поділяються на:

- письмові адміністративні акти, які є різновидом службових документів;
- усні адміністративні акти, що переважно використовуються при безпосередньому керівництві виробничою діяльністю, для забезпечення громадської безпеки, на транспорті, у військових формуваннях тощо.

Залежно від моменту початку дії необхідно розрізняти акти управління, які вступають у силу:

- а) негайно з дати підписання, прийняття;
- б) з дати, вказаної в самому акті;
- в) в строк, вказаний в іншому акті;
- г) після державної реєстрації;
- д) після офіційного доведення до відома населення у встановленому порядку.

За критерієм обсягу повноважень суб'єкта видання акта розрізняються:

- дискреційні акти управління, що приймаються на вільний розсуд органу, посадової особи, без необхідності їх узгодження з будь-ким;
- акти, котрі приймаються на основі альтернативних повноважень, що дають суб'єкту можливість вибору одного з декількох названих у нормі права варіантів;

- так звані акти «пов'язаної адміністрації», що приймаються за відсутності можливості вибору. Отже, найбільш універсальною та практично значущою є класифікація адміністративних актів відповідно до критеріїв юридичної природи, суб'єктів видання та юридичної форми вираження, оскільки саме ці критерії є достатньо узагальнюючими, охоплюють майже всі інші ознаки актів [15, с. 285].

Отже, під адміністративним актом органу публічної адміністрації пропонується розуміти засноване на законі одностороннє юридично-владне волевиявлення уповноваженого суб'єкта публічної адміністрації в межах його компетенції, спрямоване на встановлення адміністративно-правових норм, виникнення, зміну чи припинення адміністративно-правових відносин, або такі, що мають обов'язкові для підлеглих органів та співробітників органів норми, з метою організації і практичного здійснення управління в різних сферах з додержанням встановленої процедури та форми, й тягне за собою певні юридичні наслідки.

Ми підтримуємо точку зору вчених (В.Б. Авер'янова, Ю.П. Битяк, А.М. Бандурка), які в поняття адміністративного акта (правового акта управління) включають як нормативні, так і індивідуальні акти органів публічної адміністрації, які мають як внутрішній характер, спрямований на регулювання внутрішньоорганізаційних питань органу публічної адмініст-

рації, так і зовнішній, який стосується прав та обов'язків фізичних чи юридичних осіб, які не знаходяться в підпорядкуванні даного органу.

Висновок. Нами розглянуто поняття та види адміністративних актів органів публічної адміністрації. Встановлено, що до органів публічної адміністрації слід віднести органи виконавчої влади та виконавчі органи місцевого самоврядування. Основною формою діяльності органів публічної адміністрації є видання адміністративних актів. Розглянуто наукові погляди вчених щодо визначення адміністративних актів, а також критерії їх класифікації.

Бібліографічні посилання

1. Конституція України : прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // ВВР України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики / за заг. ред. В.Б.Авер'янова. – К., 2003.
3. Гнидюк Н. Публічна адміністрація як об'єкт структурних змін // збірник наукових праць УАДУ. – 2001. – Вип. 1. – С. 203.
4. Драго Р. Административная наука / пер. з франц. В.Л. Энтина; под ред. Б.М. Лазарева. – М., 1982; Izdebski H., Kulesza M. Administracja publiczna. Zagadnienia ogólne. – Warszawa, 1999. – S. 17–23.
5. Тимощук В.П. Адміністративні акти: процедура прийняття та припинення дії : монографія. – К., 2010.
6. Ермилова Т. В. Органы власти, как субъекты публичной политики / Т. В. Ермилова // Социология власти. – 2007. – № 1. – С. 157–164.
7. Оболенський О. Ю. Державна служба України: реалізація системних поглядів щодо організації та функціонування : монографія / О.Ю. Оболенський. – Хмельницький, 1998.
8. Оболенський О.Ю. Державна служба : навч. посібник / О.Ю. Оболенський. – К., 2003.
9. Атаманчук Г. В. Теория государственного управления : курс лекций / Г. В. Атаманчук. – М., 1997.
10. Гуржій Т. О. Державна політика безпеки дорожнього руху : теоретико-правові та організаційні засади : дис... д-ра юрид. наук : 12.00.07 / Гуржій Т.О. — Дніпропетровськ, 2011.
11. Абзац четвертий пункту 1 Окремої думки судді Конституційного Суду України Савенка М.Д. стосовно Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 73 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) здійсненого Президентом України права вето стосовно прийнятого Верховною Радою України Закону України «Про внесення змін до статті 98 Конституції України» та пропозицій до нього (справа щодо права вето на закон про внесення змін до Конституції України) від 11 березня 2003 року №6-рп/2003. // Офіційний вісник України. – 2003. – № 16. – Ст. 710.14
12. Алексеев С.С. Общая теория права : в 2-х т. – М., 1982. – Т. 2.
13. Про заходи щодо упорядкування адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 17.07.2009 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/737-2009-%D0%BF>
14. Мицкевич А.В. Акты высших органов Советского государства. Юридическая природа нормативных актов высших органов государственной власти и управления СССР. – М., 1967.
15. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник : у 2-х т.: Том 1. Загальна частина / ред. кол.: В.Б. Авер'янов (голова). – К., 2004.

Скоров А.И. Понятия и виды административных актов органов публичной администрации. Рассмотрены проблемные вопросы опеределения понятия, а также видов административных актов органов публичной администрации.

Ключевые слова: административный акт, деятельность органов публичной администрации, классификация административных актов.

Skorov O. I. Concept and types of administrative acts of public administration.

This paper deals with problems concerning the definition of concept and types of administrative acts of the public administration.

It was found that the basic form of the public administration is the publication of administrative acts, that acceptance decisions in specific cases, such as the delivering of building permits, the state registration of business entities, social assistance and more.

It is proved that under the administrative authority of the public administration act it's proposed to understand based on the law of unilateral legally authoritative expression of public administration authorized entity within its competence, aimed at the establishment of administrative law, emergence, modification or termination of administrative law relationships or those that are required for subordinate bodies and officers of the rules for the organization and practical realization of management in different areas in compliance with established procedures and forms, and entails certain legal consequences.

There is the suggestion of the classification of administrative acts of public administration on the following criteria: 1) legal nature to regulatory, individual (sometimes called "non-normative", "law enforcement") and mixed (complex) acts of government; 2) legal consequences – act that oblige, prohibit, authorize, and those containing denial; 3) entities that are entitled to issue or adopt administrative acts – acts of the Cabinet of Ministers of Ukraine, acts of central executive authorities, acts of local authorities; 4) legal form of expression – regulations, decrees, orders, instructions, rules, regulations, 5) scope – acts in force throughout the state, in the special district or special secure area, acts, acting within the sphere of public administration in the region and within the authority or body acts that apply to a specific range of organizations or individuals; 6) the decision of the administrative acts – acts that are taken by undivided authority, collectively, jointly by two or more entities in coordination; 7) form of expression – written, oral administrative acts; 8) point early action – acts that come into effect immediately from the date of signature, acceptance, from the date specified in the act, within the period specified in another act, after the state registration of the official making available to the public in due course; etc.

Keywords: *administrative act, the activities of the public administration, the classification of administrative acts.*

Надійшла до редакції 14.05.2013

І.О. Тищенко
викладач

А.О. Приймак
студентка

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

УДК 342.95

ДЕРЖАВНИЙ ТА ПУБЛІЧНИЙ КОНТРОЛЬ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ПРАВ ГРОМАДЯН ЩОДО НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ

Висвітлено категорії, що належать до сфери державного та публічного контролю у сфері захисту прав громадян щодо надання державою та уповноваженими органами адміністративних послуг.

Ключові слова: *адміністративна послуга, адміністративна процедура, суб'єкт надання адміністративної послуги, форми громадського контролю, захист прав споживачів у наданні адміністративних послуг.*